

הוא חותם בשם "אבישי" לכבוד בנו, שי מינץ (17). ההאשמה: משרד הדתות הפך את הייצוא של תשמישי-הקדושה לביזנס פורה, וזנח לחלוטין את כל הצד הדתי של העניין. רוב התשמישים המיוצאים תחת חסות משרד הדתות פסולים בהחלט מן הבחינה הדתית.

גאולה ברחוב גאולה. אם שם ה מאשים היה בהוקת חידוש. הרי הטענה עצמה לא היתה חדשה כלל. היא הושמעה בחוגים רבים בארץ ובאמריקה, נותחה ב מפורסם בסידרת העולם הזה.

הרות היתה של העסק הרוחני הוא שלמה ונחיל כהנא, ממציא מקומות הקדוש. כדי נא הקים בשעתו את החברה לייצוא תשמישי קדושה. עלתה החברה התנוסס בפתח הבית בו גר, ברחוב גאולה בתל אביב. מנהל החברה היה משה ארדון, שכנו של כהנא באותו בית.

שנים אחזין בעסקודש. תשמישי הקדושה הם סחורה עדינה מאד. מגילת האת פקטנה בתפילין ובמזוזה, הכלולת הקלף שמתעל של ספר דברים, כתובה בנוצת אוח באותיות וזעירות, בידי סופרים. הסופרים המצטיינים מעדיפים לעסוק ב כתיבת ספרי תורה, שהיא כדאית יותר. על כן נשאר תפקיד זה בידי כוחות ממדרגה שניה. מאחר שכל טעות פוסלת את השני מוש בתשמישי, דרושה ביקורת קפדנית ב יותר, כדי לפסול את הקלפים המוטעים ה רבים. כי לשום סופר אין חשק לזרוק את הקלף בו השקיע עשות של עבודה מפרכת. משרד הדתות, שהתעניין הרבה יותר בצד המסחרי של העסק הקדוש, הניח תפקיד הביקורת לחלוטין. בארץ היבוא העיקרית, ארצות הברית, התרבו תלונות הלקוחות. הקונסול המסחרי, יהודה לויט, גיסו של הציר ראובן שילוח, שלח מחאות חריפות לארץ.

מחאות אלה יצקו מים על סחנות אנשי משרד-המסחר והתעשייה שסבר זמון כי על אנשי הדת לעסוק ברת ועל אנשי הביזנס לעסוק בביזנס, במקום להיפך. הם חיבנו במאמצי הייצוא של משרד הדתות, ודרשו את העברת כל העניין אליהם.

שנים אחזין בטלית. זה אומר כותב שלי ויה אוחזין בטלית. המשנה קובעת כי במקרה זה על הצדדים להתחלק. כלל זה לא מצא חן בעיני ראשי הדת בישראל. הגורסים דווקא את המישרה האחזית במשנה. בניגוד קל: "שלישית שלח" שתי שנים הם לא גילו שום רצון לחלק את העסקודש בטליתות עם משרד ממלתי אחר.

דירות שרד עזרה לזקקים

שרי-האוצר, הודות לחוקים ותקנות מסוי ימים, יינו אדם בעל השפעה לא מבוטלת בכל הנוגע למסים וכספים במדינה. בין השאר, מסמיך אותו חוק מלווה חובה תשמישי להטיל מלווה חובה של 150 עד 200 אחוזים על בתים משוכללים ומפוארים. אותו חוק גם העניק לו סמכות חשובה עוד יותר: לפי טור לב בית שירצה מתשלום אותו מס.

רצה שר האוצר — ושבעה בתים ירושלי מיים שוחררו מתשלום המס החדש. היה בדבר כדי לשמח את לב האזרח הרגיל, שלפחות כמה זיירים נזקקים וכו בהקלה זו. לפי ההקלות והתמיכות האחרות שניתנו ל אותם הזיירים-עליזי המשלה, הרי הו נזקקים לא פחות מדיירי הפחון העלוב ב יותר.

בין הנזקקים: משה קול, מנהל המחלקה לעלית הנוער בסוכנות; שמואל אוסישקין, גובר קרן-היסוד ובנו של המנהיג הציוני המנוח הדגול; ישעיהו קלינוב, מנהל מח לקת ההסברה של הסוכנות; יצחק מלמד, סגנו של דוד רוזנבלום, נציב מנגנון המדינה.

שיעור בהיזכות החוק. בין הבתים ששותררו בצורה זו, נכלל גם הבית מספר 32, ברחוב מטולה, ביתו לשעבר של שר האוצר. יתכן כי בנכות סנטימנטלית זו, שוחרר הבית.

אולם משולם רט, דייר הבית מספר 37, באותו רחוב, לא הבין את הדבר נכונה. הוא התעקש לדעת מדוע לא ישוחרר גם ביתו הוא מתשלום מלווה החובה. הוא ביי קר בבתיים המשוחררים, הגיע למסקנה ה מבוססת כי ביתו שלו היה "משוכלל ומפיר אר" הרבה פחות מאלה ששוחררו ואילו

ספר אספתא! מאת לפלי גלילי

היפר, תינשוף, אורורה, שימשום

בשם חוגי האוצר התפרסמו בשבוע שעבר שמועות ששר-האוצר לוי אשכול חושב להטיל מס חדש של 50 מיליון, מפני שהמסים הקודמים ויהב מן לא מספיקים לו. ואני חושבת שהידיעה הזאת היא מאה אחוז נכונה. מפני שאם יש דבר אחד שבו אפשר להאמין לשר-האוצר, הרי זה כשהוא אומר שיטיל מס חדש.

אז הבעיה הראשונה היא למצוא שם יפה וחדש למס. כשמוצאים את השם, מוצאים גם את הכסף. היות וקורה לאוצר היא היפר-המור מעודה לעבד אל-נאצר, עשיתי פה רשימה קטנה של הצעות. לוי אשכול יכול להשתמש בהן חיים (אחר) תשלום מס מותרות, ארנונה והיטל עינוגים. בבקשה:

- היפר** — זה יהיה מס חדש שמפיל על כל אזרח שמפיר את אחד החוקים. לא ייתכן שבמדינה כמו שלנו אדם יכול להשתעשע באונס או ברצח חיים אין כסף. צריך לעבד טבלת-דירוג של גובה המס (רוצחי ערבים יקבלו פטור מיוחד), והגבייה תהיה אדמיניסטרטיבית, באמצעות המשטרה, כמו קנסות על עבירות תנועה.
- תינשוף** — המס הזה מבוסס על העובדה שבזמן האחרון התחילו כל מיני טיפוסים אפלים להתנשק עם נערות בשדות בערב, והכל בשביל להשתמש בתשלום היטל-עינוגים החל על חתונות. את המס יגבו פקחים מיוחדים שיהיו מצוידים בטפופרים, כדי לקבוע היטל-תינשוף יצוק.
- אורורה** — האזרחים בארץ מתהלכים כאילו האוויר שהם נושמים מגיע להם חיים. אין צורך לעמוד בהרחבה על מידת הסלף שבהרגשת שאננות זאת.
- שימשום** — מס זה (אחרון אחרון חביב) יוטל על שמות חדשים של מסים. צריך לבדוק הישומים יש לצפות להכנסה עצומה.

דרושים מועמדים ומועמדות מכל הגילים לתפקידים שדי נים כשרט ישראל מקורו שיוסרט בקרוב. נא לפנות בדואר רשום, ולצרף כוללים לתשובה, לת.ד. 2865, ת"א.

סוכריות קריסטל איכותיות טעמיות יותר

סוליות ועקבים

היו שקולים נגד כוחות השמאל. שום הח לטה לא בהתקבל.

המצב במשלה שיקף את המצב במפא"י. גם בה היו הכוחות שקולים. מנהלי האיגוד המקצועי, שחששו כי ועדי-הפועלים יעברו שמאלה, עמדו מול קברניטי חברת העובדים, שהאינטרסים שלהם נטו ימינה. גם במפא"י לא היתה הכרעה.

כל פרוטה שחוקה. כדוג הגבוהה תנהל הרויח בין שרי-האוצר לבין נגיד ישראל. לוי אשכול דרש להקפיא את הנוספת הייקר. אולם אחרי שהתעשיינים נכנעו וחתמו על ההסכם החדש, המסכה אנת התוספת, דרש אשכול להדפיס כסף חדש.

הנגיד, דויד ("דוליק") הורביץ, בעל מ קורה-הגשר, התנגד בתוקף. הרפסת כסף חדש יגרום, השלטת העול על הפועלים, השמאל דרש יכולה זו היתה לאשכול טענה שאין עליה תשובה: לממשלה אין כסף לקיים את שרותיה, מאיימת עליה פשיטת-רגל. אם השרים לא יקטינו על המנגנון שלהם (ואף שר לא הסכים לכך) לא יהיה מנוס מהרפסת כסף נוסף.

הרויח נמשך, שום החלטה לא הסתמנה אפילו באופן. הימין דרש את הקפאת הש כר, השלטת העול על הפועלים, השמאל דרש את הורדת המחירים, השלטת העול על המעסיקים.

היה כמעט בטוח, השבוע, כי שום החלטה מכתרה לא תתקבל בכלל. המצב יימשך כרגיל: להלכה יעלה שכר הפועלים ויחז עמו המחירים. השכר יפגור תמיד קצת אחרי המחירים, כך שישוחרר איהפא אף פעם המרה. לפועלים פשוט לא יהיה אף פעם אחת כסף לגרום לבהלת קניות. ואילו ה אוצר ינפה לדוג מכישי האזרחים — והפיר עלים — כל פרוטה שחוקה שאינה קשורה לכיס בחוטי ברזל.

צבא שריון ומכצעים

אחד מתפקידי העיקריים של כל רמטכ"ל הוא לשגר את הקצין הנכון לתפקיד הנכון. כל רמטכ"ל מבצע תפקיד זה בצורה המתאימה ביותר לתפיסתו ולגישתו. השבוע הח ליף רבי-אלוף משה דיין את הבעלים של כמה עמדות מפתח בצה"ל.

אדם באש צולבת. האיש הראשון שיצא משרדו היה יצחק פונדק, עד כה מפקד גייסות השריון. "פונדיק" היה אחד המגידיים הבלטים בימי תש"ה. אומץ-לבו האיש היה כמעט אנדי, והוא העקש להור ביל בעצמו גם יחידות קטנות בקרב.

בשעה שהגדודים האחרים היו במצב של התארגנות בעורף, עשה "פונדיק" את העבודה השחורה בדרום. לא פעם נתפס באש צולבת

דת חול וקודש

מאז פורסמו הגילויים על אירגון הביד נט הדתי בארץ, לא שקטו הרוחות בין אילי העסקים. החדש חתקף העסק הקדוש במקום בלתי צפוי. המתקף: חיכ פועלי אגודת ישראל בנימין מינץ, בעצמו מומחה גדול לעסקים דתיים (העולם הזה 1971). מינץ ארוך הזקן וחובב הסיגאר, השתמש במדור פנים קטנים בעתון שערים, עליו